

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 28CoP/6/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7125219732
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Biščáková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:7125219732.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Biščákovvej a členiek senátu JUDr. Ingrid Radomskej a JUDr. Márie Benkovej v právnej veci maloletého dieťaťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. X, E. F., toho času D. XXX/X, G. X, H. F., dieťa zastúpené zákonnými zástupcami - rodičmi: matkou D. A. B., nar. XX.XX.XXXX a otcom A. I. B., nar. XX.XX.XXXX, obaja trvale bytom C. D. X, E. F., toho času D. XXX/X, G. X, H. F., maloletá práv. zast. JUDr. Milan Ficek, advokát s.r.o. so sídlom Žilinská 14, Bratislava proti starým rodičom: I. I. B., nar. XX.XX.XXXX a I. J. B., nar. XX.XX.XXXX, obaja trvale bytom K. XXXX/XX, L., E. F., v konaní o návrhu maloletej na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní maloletej proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č. k. 14P/224/2025 – 55 zo dňa 15.12.2025, takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje uznesenie.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sa maloletá, zastúpená zákonnými zástupcami domáhala, aby súd uložil starým rodičom maloletej zo strany otca, I. I. B. a I. J. B., povinnosť zdržať sa priamej a nepriamej komunikácie smerujúcej k maloletej a jej rodine, najmä prostredníctvom SMS správ, e-mailových správ, komunikačných aplikácií, listov, sociálnych sietí alebo sprostredkovane cez tretie osoby, ktorá komunikácia obsahuje urážlivé, vyhrážlivé alebo znevažujúce tvrdenia o maloletej; povinnosť zdržať sa uvádzania nepravdivých tvrdení o maloletej pred orgánmi verejnej moci, orgánmi činnými v trestnom konaní alebo pred inými inštitúciami, ak takéto tvrdenia nie sú podložené objektívnymi a overiteľnými skutočnosťami; povinnosť zdržať sa priblíženia k maloletej na vzdialenosť menšiu ako 100 metrov, okrem situácií, keď by k fyzickému priblíženiu došlo náhodne na verejnom priestranstve bez možnosti predchádzajúceho ovplyvnenia zo strany starých rodičov; povinnosť zdržať sa akéhokolvek negatívneho konania voči maloletej, ktorého následkom by bolo jej psychické ohrozovanie, zastrasovanie, ohováranie alebo iné znižovanie jej dôstojnosti, rodinných väzieb alebo spoločenského postavenia a zároveň si uplatnila náhradu trov konania.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Prešov (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým uznesením vyhlásil, že Okresný súd Prešov nemá právomoc vo veci konať (I. výrok); konanie zastavil (II. výrok) a vyslovil, že navrhovateľka nemá nárok na náhradu trov konania (III. výrok).

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 2 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej aj „CMP“); § 161 ods. 1, 2; § 9 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“); čl. 1 písm. a); čl. 5 ods. 1; čl. 11 ods. 1 Dohovoru o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone a spolupráci v oblasti rodičovských práv a povinností a opatrení na ochranu dieťaťa prijatého Haagskou konferenciou medzinárodného práva súkromného dňa 19.10.1996 (ďalej len „Haagsky dohovor“), bod 7 úvodných ustanovení; čl. 7 ods. 1; čl. 8; čl. 9; čl. 10 ods. 1 a 2; čl. 15 ods. 1; čl. 1; čl. 18 Nariadenia Rady (EÚ) č. 2019/1111 z 25. júna 2019 o právomoci a uznávaní a výkone rozhodnutí v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností a o medzinárodných únosoch detí (ďalej len „nariadenie“) § 58 ods. 1 ; § 52 CMP.

4. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia konštatoval, že nie je daná právomoc na konanie vo veci návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na ochranu maloletej, preto osobitným výrokom vyslovil tento právny záver (I. výrok), zároveň vzhľadom na absenciu právomoci ako jednej zo základných podmienok konania, ktorej nedostatok nie je možné odstrániť a II. výrokom konanie zastavil. III. výrokom vyslovil, že navrhovateľka nemá nárok na náhradu trov konania z dôvodu, že konanie bolo zastavené a nevzhladol okolnosti prípadu, pre ktoré by bolo spravodlivé priznať náhradu voči starým rodičom.

5. Na základe správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov v 09.12.2025 súd ustálil, že obvyklý pobyt maloletej je v Českej republike. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia sa týka výkonu opatrovníckeho práva rodičov k maloletej a práva styku starých rodičov s maloletou. Podľa nariadenia majú právomoc konať a rozhodovať vo veci prijatia opatrení na ochranu maloletej súdy v Českej republike. V prípade právomoci súdu cudzieho štátu, súd nemá povinnosť postúpiť vec tomuto súdu.

III. Odvolanie

6. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie maloletá zastúpená rodičmi, v ktorom uviedla, že rozhodnutie súdu považuje za nesprávne a nezákonné a napáda ho na základe odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1, písm. a), b), c), d), e), f) a h) CSP.

7. Namietala, že vec mala byť riešená podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, predmetom je ochrana osobnostných práv maloletej podľa § 11 Občianskeho zákonníka, nebol dôvod k presunu veci do rodinnoprávnej agendy a postúpeniu z Mestského súdu Košice na Okresný súd Prešov. Týmto bolo znemožnené, aby sa jej vec vecne preskúmala. Vec spadá pod občianskoprávne konanie, teda miestne príslušným je Mestský súd Košice. Súd vec subsumoval pod § 111 CMP, čím rozšíril jeho pôsobnosť contra legem, urobil z neho všeobecný ochranný nástroj pre každú situáciu, v ktorej je účastníkom maloletý. Maloletá je však plnohodnotným nositeľom osobnostných práv, toto právo je absolútne, priamo uplatniteľné a nezávislé od rodičovských práv a povinností. Súd nesprávne aplikoval Nariadenie rady (EÚ) 2019/1111, ktoré sa vzťahuje na veci rodičovských práv a povinností a ochrana osobnosti ako absolútne subjektívne právo nie je rodičovským právom ani povinnosťou, preto je jeho aplikácia vylúčená. Rodinné právo chráni vzťahy, nie osobnostné práva, nerieši ochranu pred zásahmi do dôstojnosti, cti, psychickej integrity a bezpečia, pokiaľ tieto zásahy nepochádzajú od nositeľov rodičovských práv a povinností, či nesmerujú k úprave výkonu rodičovskej zodpovednosti a v tomto prípade žalovanými nie sú rodičia, ale tretie osoby (starí rodičia), ktorí nemajú žiadne rodičovské práva a povinnosti. Ochrana osobnosti je typická civilná agenda riešená v § 11 Občianskeho zákonníka s možnosťou neodkladných opatrení podľa § 325 CSP a v sporovom konaní s plnou kontradiktórnosťou a postupom súdu vzniká neodôvodnený dualizmus ochrany osobnostných práv podľa veku. Zároveň namietla, že súd nevykonal žiadne dôkazy, ktoré smerovali k preukázaniu intenzity zásahu do osobnostných práv maloletej, ktoré boli relevantné pre posúdenie naliehavosti neodkladného opatrenia. Preto navrhla, aby Krajský súd v Prešove napadnuté uznesenie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a uplatnila si nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) v rámci kompetencií vyplývajúcich z ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CMP“), v spojení s ustanovením § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa zásad uvedených v

§ 62 a nasl. CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, pričom dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

9. Konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa prejednávajú a rozhodujú podľa Civilného mimosporového poriadku.

10. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Podľa čl. 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“), záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä

- a) úroveň starostlivosti o dieťa,
- b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava,
- c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa,
- d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa,
- e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou,
- f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa,
- g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny,
- h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami,
- i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

14. Podľa čl. 3 ods.1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

15. Predmetom prieskumu odvolacieho konania je napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu.

16. Podstata problematiky spočíva v posúdení, či návrh, ktorý jednoznačne sleduje ochranu maloletej, sa má subsumovať pod rýdzo občianskoprávne konanie alebo starostlivosť o maloletých.

17. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

18. Podľa čl. 5 zákona o rodine, záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje okrem iného ochranu jej bezpečia a stability prostredia, ochranu dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, ochranu proti ohrozeniu vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou.

19. Podľa § 111 písm. d) CMP, v konaní vo veciach starostlivosti súdu o maloletých súd rozhoduje o styku s maloletým.

20. Podľa § 28 ods. 1, 2 zákona o rodine. súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä
a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa,

- b) zastupovanie maloletého dieťaťa,
- c) správa majetku maloletého dieťaťa.

(2) Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

21. Rodičovské práva a povinnosti vznikajú narodením dieťaťa a zanikajú, keď dieťa dosiahne spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu. Rodičovské práva a povinnosti prislúchajú rovnako obojmu rodičom a rodičia ich vykonávajú v súlade so záujmami dieťaťa. Trvanie a rozsah rodičovských práv a povinností môže zmeniť jedine súd.

22. Blízke osoby definované § 116 Občianskeho zákonníka nemajú právny nárok na styk s maloleťým dieťaťom, preto sa tieto osoby musia tohto práva domáhať prostredníctvom súdu (viď § 25 ods. 5 a § 36 zákona o rodine). Maloleté dieťa však má právo realizovať styk s blízkymi osobami napr. starými rodičmi a v prípade spornosti, rozhodovanie o trvaní a rozsahu tohto práva patrí súdu (viď aj § 111 písm. d) CMP), bez ohľadu na to, kto dal na takéto konanie podnet, či dieťa alebo blízka osoba.

23. Dôležitými faktormi pre posúdenie či vec spadá pod občianskoprávne alebo rodinnoprávne konanie sú okruh účastníkov konania a predmet konania. V tomto prípade navrhovateľkou je maloletá zastúpená obojmi rodičmi a návrh smeruje proti starým rodičom maloletej zo strany otca. Predmet konania je vymedzený navrhovateľkou a možno ho zhrnúť tak, že nariadené neodkladné opatrenie má zabrániť starým rodičom kontaktovať vnučku, ak obsahom komunikácie sú urážlivé, výhražné a znevažujúce tvrdenia o maloletej, neuvádzať nepravdivé tvrdenia o maloletej pre orgány a inštitúcie, zabrániť osobnému kontaktu starých rodičov s vnučkou prostredníctvom zákazu priblíženia a zdržať sa negatívneho konania voči vnučke. V skratke ide o vylúčenie osobného kontaktu a obmedzenie neosobného kontaktu starých rodičov a vnučky a zdržanie sa konania starých rodičov, ktoré vnučke poškodí.

24. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 1CdoR/13/2024 z 26.03.2025 uviedol, že „základným právom dieťaťa je žiť v bezpečnom a harmonickom prostredí a byť v starostlivosti svojich rodičov, ktorých zodpovednosť, práva a povinnosti je súd povinný rešpektovať. Maloleté dieťa má právo na zachovanie rodinných zväzkov a nesmie byť vystavené svojvoľnému zasahovaniu do svojho súkromného života, do života svojej rodiny, či domova. Rodičia majú prvotnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa a základným zmyslom ich starostlivosti musí byť pritom záujem dieťaťa; rodičia majú právo usmerňovať dieťa pri výchove a súd je povinný toto ich právo (a zároveň povinnosť) uznávať a rešpektovať (z Dohovoru o právach dieťaťa čl. 3, 5, 8, 14, 16, 18 a 29). Sú to práve rodičia, ktorí majú rodičovskú zodpovednosť v plnom rozsahu, zodpovedajú za vývoj a výchovu dieťaťa a práve právo rodičov vykonávať starostlivosť o dieťa a vychovávať ho je ústavne chránené (čl. 32 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd, čl. 41 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Rodičia sú teda oprávnení, ale zároveň aj povinní vytvárať dieťaťu zdravé výchovné prostredie, sami zodpovedajú za vhodnosť použitia výchovných metód ako aj to, s kým dieťa prichádza do styku a kto ho ovplyvňuje. Ochranou dieťaťa je nutné v takomto prípade rozumieť aj ochranu harmonického prostredia, v ktorom vyrastá. Pri stanovení stretávania maloletého dieťaťa s ďalšími príbuznými je treba starostlivo zväžiť najlepší záujem dieťaťa, ktorý môže byť oslabený, okrem iného aj z dôvodu existencie napätia, konfliktu či vyhrotených vzťahov medzi rodičmi dieťaťa a ďalšími príbuznými, o ktorých stretávaníach je rozhodované. Základným kritériom pri stanovení styku dieťaťa s ďalšími príbuznými je najlepší záujem dieťaťa a i v dôvodovej správe k Dohovoru o styku s deťmi sa uvádza, že pokiaľ styk so širším príbuzenstvom vedie k rodinnému napätiu, nemusí byť už styk v najlepšom záujme dieťaťa.“

25. V prejednávanej príhode ide o ochranu záujmov maloletého dieťaťa pred konaním blízkych osôb, ktoré majú k maloleťému dieťaťu blízky príbuzenský vzťah. Neodkladné opatrenie malo obmedziť styk maloletej a jej starých rodičov, teda ide o konanie o úpravu styku s maloletou, čo je výslovne uvedené v § 111 CMP ako konanie vo veciach starostlivosti súdu o maloleťých. Inicievanie tohto konania rodičmi v mene maloletej je realizovaním rodičovských práv a povinností na zabezpečenie zdravého a harmonického prostredia pre dieťa.

26. Takto vymedzený predmet konania s prihliadnutím na vymedzený okruh účastníkov konania možno definovať ako zásah resp. obmedzenie práva styku s maloleťým dieťaťom, čo jednoznačne je vecou starostlivosti o maloleté dieťa, kde dominuje sledovanie najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa, ktorý

je definovaný v čl. 5 zákona o rodine (ochrana bezpečia a stability prostredia, ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, ochrana proti ohrozeniu vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou) a z jeho obsahu je zrejmé, že ochraňuje hodnoty, ktoré sú rovnako predmetom ochrany podľa § 11 Občianskeho zákonníka (ochrana najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy). Práve vek navrhovateľky a právo styku, patriace nie komukoľvek, ale len rodičom a blízkym osobám dieťaťa, ktoré je predmetom ochrany, definuje prejednávajúcu vec ako rodinnoprávnu.

27. Odvolací súd konštatuje, že posúdenie veci ako rodinnoprávnej, tak Mestským súdom Košice, ako aj Okresným súdom Prešov je správne.

28. Ďalší postup Okresného súdu Prešov, ktorý skúmal svoju právomoc na konanie a či je prípustná aplikácia Nariadenia rady (EÚ) 2019/1111, odvolací súd taktiež považuje za správny.

29. Článok 1 bod 2 písm. a) Nariadenia rady (EÚ) 2019/1111 do rozsahu pôsobnosti zahŕňať aj opatrovnícke právo a právo styku s dieťaťom.

30. Článok 7 Nariadenia rady (EÚ) 2019/1111 definuje všeobecná právomoc nasledovne: Súdny členský štát majú právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností k dieťaťu, ktoré má obvyklý pobyt v tomto členskom štáte v čase začatia konania.

31. Podľa čl. 1 ods. 2 Ústavy SR Slovenská republika uznáva a dodržiava všeobecné pravidlá medzinárodného práva, medzinárodné zmluvy, ktorými je viazaná, a svoje ďalšie medzinárodné záväzky.

32. Podľa čl. 7 ods. 5 Ústavy SR medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, medzinárodné zmluvy, na ktorých vykonanie nie je potrebný zákon, a medzinárodné zmluvy, ktoré priamo zakladajú práva alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, majú prednosť pred zákonmi.

33. Súdny dvor (prvá komora) v rozsudku z 31. mája 2018 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Varhoven kasatsionen sad (Bulgarie) – Bulharsko) – Neli Valčeva/Georgios Babanarakis (vec C-335/17) ustanovil, že pojem „právo styku“ uvedený v článku 1 ods. 2 písm. a) a v článku 2 bodoch 7 a 10 nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000, sa má vykladať v tom zmysle, že sa vzťahuje aj na právo styku starých rodičov s ich vnukmi. V odôvodnení taktiež uviedol, že „Treba tiež zdôrazniť, že ak by právo styku nezahŕňalo všetky tieto osoby, otázky týkajúce sa tohto práva by mohli byť stanovené nielen súdmi určenými v súlade s nariadením č. 2201/2003, ale aj inými súdmi, ktoré by sa považovali za príslušné na základe medzinárodného práva súkromného. Vzniklo by riziko, že budú prijaté protichodné, prípadne nezlučiteľné rozhodnutia, pričom by právo styku udelené blízkemu dieťaťu mohlo poškodiť právo styku priznané osobe vykonávajúcej rodičovské práva a povinnosti.“

34. Súd prvej inštancie správne uzavrel, že s poukazom na obvyklý pobyt maloletej v Českej republike je daná právomoc českých súdov a vylúčená právomoc slovenských, čo je neodstrániteľným nedostatkom podmienok konania. Súd tiež správne posúdil, že nie sú naplnené ani podmienky pre postup súdu podľa čl. 15 Nariadenia rady (EÚ) 2019/1111.

35. Odvolací súd preskúmal všetky odvolacie dôvody uvádzané navrhovateľkou a s poukazom na vyššie uvedené dospel k záveru, že nie sú naplnené.

36. Na základe vyššie uvedených skutočností, za daného stavu a doposiaľ zistenej dôkaznej situácie, nezistiac podmienky pre zrušenie alebo zmenu napadnutého uznesenia, odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie ako vecne správne a zákonné potvrdil postupom vyplývajúcim z § 387 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP.

37. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákonne

ustanovuje inak. Súd nezistil okolnosti, pre ktoré by sa mal odchýliť od všeobecnej zásady o náhrade trov konania uvedenej v § 52 CMP.

38. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č.757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v spojení s § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).